

Στις άλλες σελίδες:

- Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ
- Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ
- ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΜΟ
- ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
- ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ

Ανακοίνωση της Έκτελεστικής Γραμματείας ΕΔΕΝ:

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Για το θέμα του Εμπορικού

Η απόφαση του Κάρτερ να ζητήσει άρση του εμπάργκο για την Τουρκία από το Αμερικανικό Κογκρέσσο, δείχνει στα μάτια όλου του κόσμου το αληθινό πρόσωπο του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού κι αυτών που τον εκπροσωπούν σε πολιτικό επίπεδο.

Όταν ο Κάρτερ εκλέγηκε πρόεδρος των ΗΠΑ ή Σ.Ν.ΕΔΕΝ είχε τονίσει ότι η αλλαγή προσώπων στην κορυφή της ιεραρχίας των ΗΠΑ δεν σήμαινε τίποτα για τους λαούς που αγωνίζονται για απαλλαγή από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση, λευτεριά και κοινωνική απελευθέρωση.

Μόνο με μια ριζική αλλαγή της Αμερικανικής κοινωνίας θα μπορούσαν οι λαοί να αντιμετωπίσουν τις ΗΠΑ με διαφορετικό φάκο.

Κάτι τέτοιο όμως δεν έγινε, τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα, τα τεράστια

στο Κυπριακό, αλλά επιβεβαίωση της θέσης ότι η πολιτική του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού καθορίζεται με βάση την κατοχύρωση και διεύρυνση των οικονομικών συμφερόντων, που έχει πάντα σαν αποτέλεσμα να πληρώνουν το βαρύ τίμημα οι εργαζόμενοι της Αμερικής και οι λαοί γενικότερα.

Το ουσιαστικό ζήτημα που προκύπτει είναι το γεγονός ότι η Κυπριακή κυβέρνηση απήρξε ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής της, τα τελευταία χρόνια, στη διατήρηση

κή πολιτική του Κυπριακού κράτους προς τις σωστές κατευθύνσεις.

Η οργάνωση του λαού στα πλαίσια μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, ή εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων του νησιού, ή παροχή της γης και του νερού στους καλλιεργητές, ή ουσιαστική συμμετοχή του λαού στη λήψη των αποφάσεων αποτελούν τα σωστά μέτρα για την οργάνωση του εσωτερικού μετώπου του αγώνα.

Η εξωτερική πολιτική θα έπρεπε να στρέφεται στους πραγματικούς φίλους και συμμάχους του Κυπριακού λαού, που είναι η εργατική τάξη των ανεπτυγμένων χωρών.

Αυτή είναι η σωστή γραμμή και για την υλοποίηση αυτής της γραμμής αγωνίζεται η Σ.Ν.ΕΔΕΝ.

Η Έκτελεστική Γραμ-

Καταδικάζουμε τη χρησιμοποίηση του στρατού για την ασφάλεια της Πρεσβείας.

στον Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό. Καταδικάζει επίσης την χρησιμοποίηση της Εθνικής φρουράς για τοποθέτηση συρματοπλέγματος και την περιφρούρηση της πρεσβείας των

ΗΠΑ. Τον στρατό για καταστολή λαϊκών εκδηλώσεων χρησιμοποιούν μόνο καθεστώτα που βρίσκονται σε αντίθεση με τη λαϊκή θέληση.

- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ
- Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ ΤΟΥ
- ΛΑΪΚΗ ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ
- ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΔΕΝ
ΕΧΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Απριλίου 1978

Οι μαθητικές διαδηλώσεις για το εμπάργκο

πολυεθνικά μονοπώλια, και οι μηχανισμοί έλεγχου εξακολουθούν να υφίστανται και να καταδικάζουν τους εργαζόμενους και τους λαούς σε μόνιμη εκμετάλλευση, καταπίεση και στέρηση της λευτεριάς τους.

Η απόφαση του Κάρτερ δεν αποτελεί αλλαγή της πολιτικής των ΗΠΑ

του εμπάργκο με σημαντικές επιπτώσεις στην οργάνωση και μεθόδευση του απελευθερωτικού μας αγώνα.

Σήμερα αποδεικνύεται πέρα από κάθε αμφιβολία ότι επιβάλλεται να σταματήσει το κυνηγητό οποιασδήποτε αταξίας και να στραφεί τόσο η εξωτερική όσο και η εσωτερική

ματεία της Σ.Ν.ΕΔΕΝ θεωρεί ότι τίποτα δεν μπορεί να σταματήσει τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό από το να εφαρμόσει την πολιτική του, γι' αυτό καταδικάζει τις προσπάθειες της Κυπριακής Κυβέρνησης να σταματήσει ή να περιορίσει τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του λαού και των μαθητών ενάντια

ΤΟ ΕΜΠΑΡΚΟ

ΤΕΛΙΚΑ ο «φιλέλληνας» Κάρτερ αποφάσισε πως είναι καιρός να εγκαταλείψει τα προσχήματα και να ζητήσει απερίφραστα την άρση της απαγόρευσης αποστολής Αμερικανικών όπλων στην Τουρκία, γράφοντας φυσικά στα παλιά του τα παπούτσια της προεκλογικής υποσχέσεώς του. Το ίδιο το γεγονός δεν είναι ούτε απροσδόκητο ούτε και τραγικό. Τραγικό είναι το γεγονός ότι τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά την εισβολή ο Κυπριακός λαός απέθηκε στο επίπεδο που να βλέπει σαν μια από τις σοβαρότερες μορφές πίεσης πάνω στην Τουρκία μια απόφαση του Αμερικανικού Κογκρέσσου που πάρθηκε μέσα στα πλαίσια της διαμάχης του με τον τότε πρόεδρο Νίξον στη περίοδο του Γουόυτεργκεττ. Ασφαλώς μερικοί Βουλευτές και Γερουσιαστές πίστεψαν από δίκαιο της «εφαρμογής των Αμερικανικών νόμων» και αυτό προκάλεσε στην Κυβέρνηση των ΗΠΑ αρκετούς πονοκεφάλους. Μά το Κογκρέσσο είναι αναπόσπαστο κομμάτι του Αμερικανικού κατεστημένου στον ίδιο βαθμό που είναι και η κυβέρνηση. Και ασφαλώς πολύ λίγη σχέση έχει με τον Αμερικανικό λαό.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ

ΣΤΙΣ ΕΠΑ

Η απεργία των άνθρακωρύχων στις ΕΠΑ που διάρκεσε σχεδόν 4 μήνες αποτελεί μια σημαντική ένδειξη των προβλημάτων του δυτικού καπιταλισμού, αλλά και της δυνατότητας της εργατικής τάξης ν' αντισταθεί μπροστά στις επιθέσεις των κεφαλαιοκρατών.

Η απεργία άρχισε ύστερα από μια γενικότερη προσπάθεια της εργοδοσίας να αυξήσει τα κέρδη και τη συναγωνιστικότητα του αμερικάνικου καπιταλισμού διεθνώς. Τούτο, μέσα στα πλαίσια της οικονομικής ύφεσης, σήμαινε χτύπημα των κατακτήσεων της εργατικής τάξης. Αυτό είναι σήμερα το γενικότερο σύστημα κινήτρων γ.ά. τους εργάτες, που πολλές φορές λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να παραβιάζονται τα μέτρα ασφαλείας. Έπειδή η διαδικασία παραπόνων που υπάρχει είναι μακροχρόνια, οι άνθρακωρύχοι υποχρεώνονται σε ανεπίσημες τοπικές απεργίες. Αυτές οι απεργίες ήθελε η εργοδοσία ν' απαγορευ-

σει, που σήμαινε στην πράξη πως ήθελαν να συνεχίζουν να παραβαίνουν τους κανονισμούς ασφαλείας. Οι άνθρακωρύχοι, όταν έφθασε η περίοδος της διαπραγμάτευσης των νέων συμβάσεων εργασίας, έχτ' από τα μισθολογικά τους αιτήματα απαιτήσαν την επαναχρηματοδότηση του ταμείου Ιατρικής περίθαλψης, την υιοθέτηση επιπλέον μέτρων ασφαλείας,

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΑΚΩΡΥΧΩΝ

Το βιοτικό επίπεδο των άνθρακωρύχων είναι χαμηλό στην Αμερική, αν ληφθεί υπόψη πως οι περιοχές τους στε-

παίξε στην απεργία ένα ρόλο συμβιβαστικό. Προσπαθούσε δηλαδή να πείσει τους εργάτες να δεχτούν πολλές από τις προτάσεις των εργοδοτών. Αν η απεργία πήρε τη διάρκεια και την εξόχληση που πήρε τούτο οφείλεται ολοκληρωτικά στην αγωνιστικότητα της βάσης και στην μαζική πίεση που άσκησε πάνω στη συντεχνία.

Η στάση των υπολοίπων συντεχνιών υπήρξε κάτι περισσότερο από σκανδαλώδη. Ο ηγέτης της μεγαλύτερης συντεχνιακής δημοσπονδίας Τζώρτζ Μίλλερ κάλεσε τον Πρόεδρο Κάρτερ να σπάσει την απεργία και να χρησιμοποιήσει τον αντιδραστικό νόμο Τάφτ - Χάρτλι, που θα εξηγήσουμε πιο κάτω.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ

Πιο πάνω αναφερτήμαμε στο γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο τοποθετείται η απεργία των άνθρακωρύχων και η στά-

με λίγα λόγια, πως εργοδότες να επιδοθούν σε μια επίθεση ενάντια στις οικονομικές κατακτήσεις των εργαζομένων για να διατηρήσουν το επίπεδο των κερδών τους.

Το κράτος τάχθηκε δόλφουχα στο πλευρό των κεφαλαιοκρατών. Η κυβέρνηση προσπάθησε να χρησιμοποιήσει το στρατό και την έθνοφυλακή για να θιάξει το κάρβουνο, αλλά η προσπάθεια απέτυχε. Έκανε χρήση του νόμου Τάφτ - Χάρτλι που προνοεί το σπάσιμο της απεργίας για 80 μέρες για να δοθεί χρόνος για τις διαπραγματεύσεις. Ο νόμος έχει σα σκοπό το σπάσιμο του ήθικου των απεργών στο διάστημα των 80 ημερών. Ο αντιεργατικός νόμος ελάχιστες φορές χρησιμοποιήθηκε στο παρελθόν, γιατί είναι ιδιαίτερα απεχθής ανάμεσα στους εργαζομένους. Οι άνθρακωρύχοι δεν υπάκουσαν στο νόμο και δεν επέστρεψαν στα δρυχεία.

Η κυβέρνηση και οι μηχανισμοί προπαγάνδας των κεφαλαιοκρατών προσπάθησαν να στρέψουν την υπόλοιπη εργατική τάξη ενάντια στους άνθρακωρύχους, με το επιχειρήμα πως η απεργία και η έλλειψη καυσίμων θα οδηγήσει σε απολώσεις άλλων εργατών και θα θέσει σε κίνδυνο ζωές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η απεργία έδειξε τη δυνατότητα της εργατικής τάξης ν' αντισταθεί στην εκμετάλλευση των κεφαλαιοκρατών. Δείχνει, επίσης, τις σοβαρές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δυτικές οικονομίες. Η οικονομική ύφεση θα δώσει ακόμα πιο πολύ τις αντιθέσεις και θ' ανεβάσει το επίπεδο συνειδητοποίησης των εργαζομένων.

Οι συντεχνίες σαν όργανα πάλης των εργαζομένων δείχνουν ανικανότητα ν' ανταποκριθούν αποτελεσματικά στον αγώνα. Περισότερη δημοκρατία μέσα στις συντεχνίες θα επιτρέψει τέρμα στις συμβιβαστικές τάσεις της γραφειοκρατίας των συντεχνιών. Η εξύψωση των ταξικών σχέσεων θα οδηγήσει στην πίεση της ηγεσίας από τη βάση.

Βέβαια ο επαναστατικός πολιτικός φορέας ακόμα λείπει. Η είσοδος σε μια νέα περίοδο αντιθέσεων και πάλης πιθανόν να επιτρέψει τη δημιουργία του.

Φανηκε η δυνατοτητα της εργατικης ταξης να αντισταθει

πόδαθρο των βιομηχανικών σχέσεων στην Αμερική (άλλα και ο' ολοκληρωτή Δύση), και αυτή υπήρξε η βασική αιτία της απεργίας των άνθρακωρύχων.

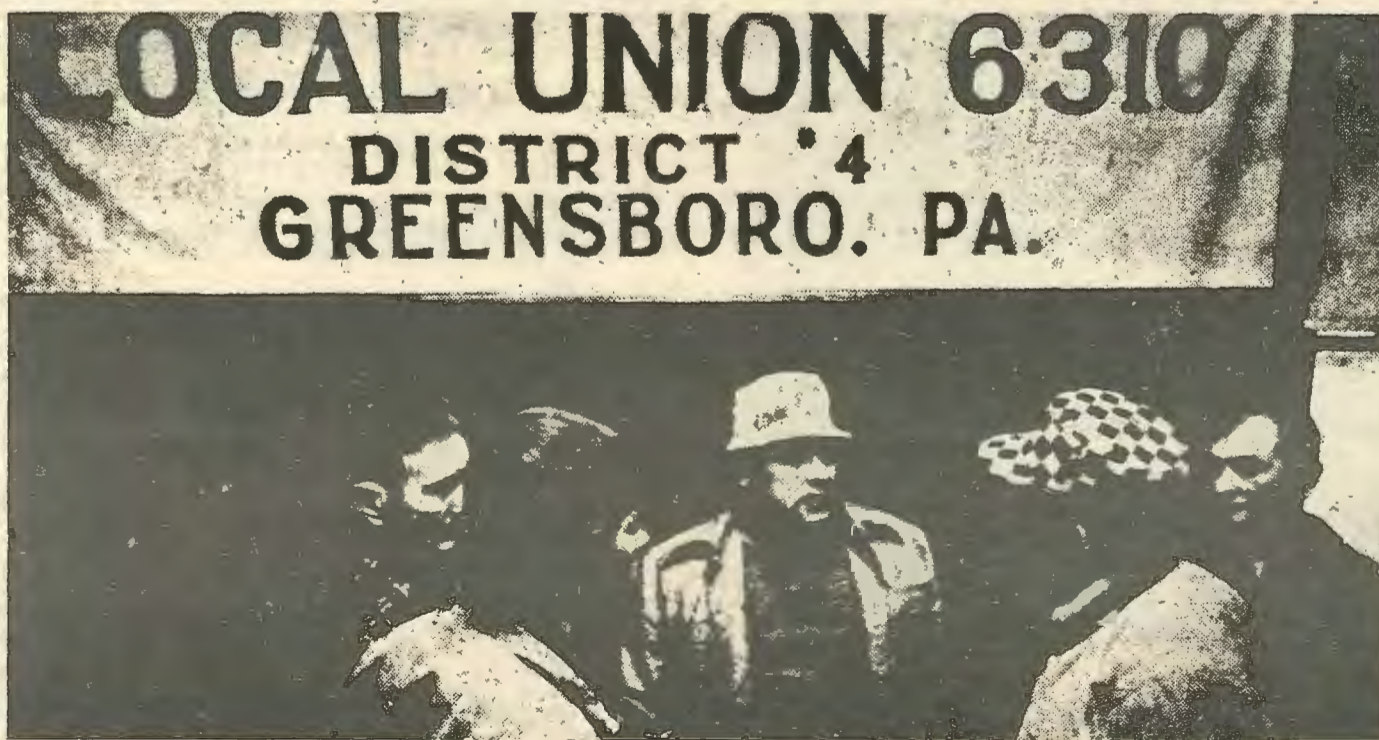
Τον Ιούλιο του 1977 οι ιδιοκτήτες των άνθρακωρυχείων σταμάτησαν να χρηματοδοτούν τόσο το ταμείο Ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των άνθρακωρύχων και απέλει-

σαν, που σήμαινε στην πράξη πως ήθελαν να συνεχίζουν να παραβαίνουν τους κανονισμούς ασφαλείας.

Οι άνθρακωρύχοι, όταν έφθασε η περίοδος της διαπραγμάτευσης των νέων συμβάσεων εργασίας, έχτ' από τα μισθολογικά τους αιτήματα απαιτήσαν την επαναχρηματοδότηση του ταμείου Ιατρικής περίθαλψης, την υιοθέτηση επιπλέον μέτρων ασφαλείας,

ρούνται της παροχής πολλών κοινωνικών υπηρεσιών. Αλλά και η μισθοδοσία δεν είναι ψηλή. Οι άνθρακωρύχοι απειλούνται με συνεχή προβλήματα υγείας — πολλοί πεθαίνουν από πνευμονίαση — και η παραγωγική τους ζωή είναι συγκριτικά σύντομη.

Πρέπει, επίσης, ν' αναφερτεί πως οι άνθρακωρύχοι είναι παραδοσιακά μια από τις πιο αγωνιστικές και ταξικά συνειδητές ομάδες στις ΕΠΑ, κ'

γάτης \$500 το χρόνο γι' αυτό το σκοπό. Ταυτόχρονα, απαιτήσαν την απαγόρευση των ανεπίσημων (τοπικών) απεργιών. Το πρόβλημα των ανεπίσημων απεργιών δεν είναι απλό, γιατί σχετίζεται με τα μέτρα ασφαλείας που οι άνθρακωρύχοι απαιτούν λόγω της φύσης του επαγγέλματος.

Στην προσπάθειά τους ν' αυξήσουν τη παραγωγικότητα οι εταιρείες έχουν, εφεύρει ε-

την εξεύρεση μιας γρήγορης διαδικασίας παραπόνων, καλύτερη συνταξιοδότηση κ.ά. Πρέπει να τονισθεί ότι για τους άνθρακωρύχους το θέμα της υγείας και των κανονισμών ασφαλείας είναι ιδιαίτερα σημαντικό από τη φύση του επαγγέλματος.

Τελικά η απεργία που διάρκεσε 112 μέρες τέλειωσε με μερική ικανοποίηση των αιτημάτων των απεργιών.

έχουν στο ενεργητικό τους μια σειρά από αρκετά σημαντικούς αγώνες. Η συντεχνία τους, οι Ένωμένοι Άνθρακωρύχοι κατέχει ιδιαίτερη θέση στο Αμερικανικό εργατικό κίνημα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Πρόσφατα η συντεχνία των άνθρακωρύχων αδυνατούσε λόγω άρριων διαφωνιών που πρόκυψαν και η ηγεσία της

ση των εργοδοτών. Μια επίσημη δήλωση από τον Γουέιν Χόρντντ, τον άνθρωπο που η κυβέρνηση όρισε για να κάνει τη διαίτησή, είναι πολύ διαφωτιστική: «...Οι εργοδότες πιστεύουν ότι για πολλά χρόνια μέχρι τώρα έχουν κάνει πολύ περισσότερες παραχωρήσεις απ' ό,τι έπρεπε και πως τώρα είναι ο κατάλληλος χρόνος για να πάρουν όρισμένες πίσω» (27.1.78). Η οικονομική ύφεση υποχρεώνει,

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΜΑΖΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΒΟΡΡΑ

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΤΖΕΒΙΤ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ γιά τo «εμπόργκο» γίνεται άκριβώς τήν εποχή πού ο Έτζεβιτ ετοιμάζει τίς προτάσεις του γιά τή λύση τού Κυπριακού. Είναι φανερό πώς αὐτή τή φορά ἡ Τουρκική Κυβέρνηση ηηροετοιμάζεται γιά μιὰ «ἐπίθεση ἐντυπώσεων». Θά χρειάζοταν παράλογη ἔλλειψη εὐαισθησίας ἢ συνέχισις τῆς πολιτικῆς πού ἀκολούθησε ὡς τώρα. Ἐτσι θά πρέπει νά περιμένουμε κάποιες «ἀποχωρήσεις» ἀκόμα καί πάνω στό ἐδαφικό. Καί περιμένουμε ν' ἀκούσουμε ἐπινοήσεις γιά τόν «διαλλακτικό» Έτζεβιτ. Ὅμως τὸ πρόβλημα δέν βρίσκεται οὔτε στήν ἐπιστροφή τού Βαρσοῦ ἢ μερικῶν χωριῶν ἀλλά στήν πορεία πού θά διαγράφεται μπροστά μας μετά τή λύση. Ἄν δηλαδή ἡ λύση θά ὀδηγεῖ σέ μιὰ μελλοντική ἐπανασύνδεση τῶν κοινατήτων τῆς Κύπρου ἢ ἂν θά ὀδηγεῖ στήν δημιουργία ἑνός τείχους μεταξύ τους, σέ νέα ἔντασι, σύγκρουσις καί σίματοχυσία, καί τελικά στή τελεωτική διχοτόμησις καί, ἴσως, τή διπλή ἔνωσις. Ἀπό τή δική μας πλευρά πιστεύουμε πώς οἱ ἀσπικές τάξεις ὅσο βρίσκονται στήν ἐξουσία δέν μποροῦν νά δώσουν λύση πού νά ὀδηγεῖ στή συμφιλίωσις τῶν κοινοτήτων. Ἡ μόνη λύση πού μποροῦν, ἴσως, νά δώσουν εἶναι ἡ ἐπισφράγιση τῆς διχοτόμησις.

ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΜΕΤΑ τήν «ἀντιπρομοκρατική» νομοθεσία στήν Ἑλλάδα καί ἡ Κυπριακή Κυβέρνησις ἀποφάσισε τήν ἐπιβολή αὐστηροτέρων ποινῶν γιά κατοχή ὀπλων καί παράνομη δρᾶσις. Ὡς ἐδῶ καλά. Ἡ εἰρωνεία στήν ὅλη ὑπόθεσις εἶναι ὅτι σέ καμιά περίπτωση μέχρι σήμερα δέν ἐπιβλήθηκαν πλήρως οἱ νόμοι πού ἤδη ὑπῆρχαν. Κανένας τραμποῦκος τῆς ΕΟΚΑ Β δέν ἔμεινε στή φυλακή γιά ὅλη τήν ποινή του. Εἶναι ἀμφίβολο ἂν μεγαλύτερες ποινές θά φοβίσουν τὰ καθάρματα πού ἔερον πώς ἔχουν τήν κάλυψη τῆς ἀρχουσας τάξης.

Γιά ποιούς λοιπόν ἔγινε ὁ νόμος;

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Ἡ ΜΟΝΗ διέξοδος στήν ἀδυναμία τῆς ἀστυνομίας νά πατάξει τὸ φασισμό εἶναι νά δοθεῖ ἐμπιστοσύνη στό λαό. Μέσα στό πλαίσιο μιᾶς λαϊκῆς πολιτοφυλακῆς μέ δημοκρατικό ἔλεγχο, ὁ λαός θά ἐξαφανίσει τήν παρανομία μέσα σέ μερικές βδομάδες. Καί θά τήν ἐξαφανίσει μιὰ γιά πάντα. Οἱ θρασυδαίμοι τραμποῦκοι δέν θά τολμοῦσαν νά ἔστυψουν ἂν ἔβλεπαν πώς θάχον νά ἀντιμετωπίσουν τόν ὀργανωμένο καί ἀποφασισμένο λαό. Ὅμως ἡ κυβέρνηση λέει πώς ἂν γίνει πολιτοφυλακή θά νά ἔστυψουν μόνο γιά ἄμυνα ἐνάντια στοὺς Τούρκους. Ποιός ὅμως θά ἐξακαθίσει τὸ φασισμό; Ἡ ἀστυνομία πού δέν μπόρεσε νά τὸ κάμει τέσσερα σχεδόν χρόνια μετά τήν προδοσία; Ἡ μήπως ὁ στρατός;

Τὸν τελευταῖο καιρὸ φτάνομεν εἰδήσεις καί πληροφορίες ἀπὸ τὸν κατεχόμενο Βορρά πού παρουσιάζουν τὸ Ντεκτασικὸ καθεστῶς νά κλονίζεται κάτω ἀπὸ τήν πίεσις μιᾶς διογκούμενης ἀντίδρασης ἐναντίον του.

Μιὰ σειρά ἀπὸ ἀπεργίες ἀρχισε ἤδη νά ἀναστατώνει ἐδῶ καί ἀρκετὸ καιρὸ τήν «εἰρήνη» πού βασιλευε κάτω ἀπὸ τήν ἐπιτήρησις τῶν ὀπλων μέσα στό Ντεκτασικὸ φέουδο.

Τὰ πράγματα ἔχουν φτάσει τελευταῖα σέ τέτοια ἔξυση πού καί αὐτὴ ἀκόμα ἢ ἀνοικτὴ ἐκδήλωσις τῶν ἀντιθέσεων μέσα στοὺς κύκλους τοῦ ἴδιου τοῦ Ντεκτασικοῦ κόμματος δέν κατέστη δυνατό νά ἀποφευχθεῖ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀντίδρασης στή συγγή καταπίεσις πού ἀσκήθηκε ἀπὸ τὴν Ντεκτασικὴ κλίμα πάνω στις Τουρκοκυπριακὲς μάζες γιά νά τὶς κρατᾶ πειθήνιες καί ὑποταγμένες σέ μιὰ πολιτικὴ ἢ ὅποια ζητοῦσε καί ζητᾶ νά καλύψει τὸν κύριο στόχο τῆς, πού εἶναι ἡ πλήρης κατάληψις τῆς Κύπρου, πῶς ἀπὸ τὸ καμουφλάζ πού μπορεῖ νά προσφέρει ἡ ἐδραίωσις καί ἡ νομιμοποίηση τῶν τετελεσμένων τοῦ πραξικοπηματός καί τῆς εισβολῆς.

Οἱ τελευταῖες ἐξελίξεις
Τοῦ Α. ΣΦΗΚΑ

ταράσσει τήν ἐσωτερικὴ ἰσορροπία τοῦ τουρκοκυπριακοῦ οικονομικοῦ κατεστημένου, ἢ καθε μιὰ ξεχωριστὰ ἀπὸ τίς ἀντιμαχόμενες φατρίες ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐξάρτησίς της ἀπὸ τὴν Ἀγκυρα θά ἀποτελεῖ πάντα ἕνα ἀπαραίτητο γιά τὴν ἐπιβίωσίς της δεκανίκι.

Ἐτσι, ὅλες αὐτὲς οἱ ἀντιθέσεις προσφέρουν τελικὰ μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία στήν Τουρκοκυπριακὴ οικονομικὴ ἄγχιση, πού τῆς ἐπιτρέπει προβάλλοντας τίς διαφορῆς τῆς νά κρατᾶ καί νά ἐπανδρῶνει ὅλες τίς πύργους τῆς πολιτικῆς ζωῆς στὸν κατεχόμενο Βορρά, παρουσιάζοντας, ἀνάλογα μέ τίς περιστάσεις, ἄλλοτε μὲν τὸ φασιστικὸ τῆς προσώπειο καί ἄλλοτε τὸν «δημοκρατικὸ» τῆς μανδύα.

Παράλληλα, ἡ ἀνοικτὴ ἐκφρασις αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων

χτὲς πανόσχουρο δικτάτορα, Ἡ μαζικὴ ἐπιτυχία τῶν ἀπεργιακῶν ἀγῶνων πού ἀρχισαν στὰ κατεχόμενα δέν εἶναι τόσο ἀποτέλεσμα μιᾶς τυφλῆς ὑπακοῆς τῶν μαζῶν στὰ κελεύσματα ἐκείνων πού τοὺς ἀποφασίζουν, ὅσο συνέπεια τῆς θαθεῖας καί ἀξέπεραστης οικονομικῆς κρίσις πού μαστίζει τὴν κατεχόμενη Κύπρον καί πλήττει καθημερινὰ καί ἀνελέητα τὸ βιοτικό ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ κλίμα ἀσφαλῶς οἱ προοδευτικὲς μάζες τῶν Τουρκοκυπρίων μποροῦν ἀπὸ τίς πρὸ προχωρημένες πολιτικὰ θέσεις πού στέκουν, νά διαδραματίσουν ἕνα παράτιο ρόλο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ δεδομένα πρέπει νά ρίξουν τὸ Ἑλληνοκυπριακὸ προοδευτικὸ στοιχεῖο σ' ἕνα βαθὺ προβλημα-

δείχνουν ὅτι ἡ ἀνοικτὴ πρακτικὴ τῶν ἐπεκτατικῶν συμφερόντων τῆς Ἀγκυρας ἀπὸ τὴν Ντεκτασικὴ κλίμα, φαίνεται ὅτι ἀρχισε νά προβληματίζει μιὰ μερίδα τῆς Τουρκοκυπριακῆς οικονομικῆς ἄγχισης. Κι' αὐτὸ γιὰτί τὰ τελευταῖα σημάδια (ἀντίδρασις στὸν ἐπικρατοῦ κλπ.) δείχνουν ὅτι ἡ μερίδα αὐτὴ ἀρχισε νά ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ πολιτικὴ πού ἔχει σάν κύριο στόχο τῆς τὴν ἐπέκτασις τῆς κατοχῆς στήν Κύπρον, δέν μπορεῖ παρά νά ὀδηγεῖ ταυτόχρονα καί στήν πλήρη ὑπαγωγὴ τῶν συμφερόντων τοῦ Τουρκοκυπριακοῦ οικονομικοῦ κατεστημένου, κάτω ἀπὸ τὰ συμφέροντα μιᾶς πέρα γιά πέρα χρεωκοπημένης ἀρχουσας τάξης στήν Τουρκία.

Αὐτὸ φυσικὰ δέν πρέπει νά ὀδηγήσει σέ ἐπιεικέστερες ἀλλαγές γιά ἐπικείμενη καταρροῆ τῆς κυριαρχίας τῆς τουρκοκυπριακῆς οικονομικῆς ἄγχισης στὸ Βορρά.

Κι' αὐτὸ γιὰτί ὅσο σκληρὴ κι' ἂν εἶναι ἡ ἐνδοοικονομικὴ ἀγχιση πού δια-

δχι μόνο δὲ «ἐλάττει», γιά τὴν ὥρα τουλάχιστο, τὴν Ἀγκυρα, ἀλλὰ ἀντίθετα δημιουργεῖ καί τὴν ψευδαίσθησις ὅτι στὸ «Τουρκοκυπριακὸ κράτος» ἐπικρατεῖ ἕνα κλίμα πολιτικῆς ἐλευθερίας, πράγμα τὸ ὅποιο ἀποτελεῖ γιά τὴν Τουρκοκυπριακὴ ἀντίδρασις ἕνα προπέτασμα καπνοῦ πῶς ἀπὸ τὸ ὅποιο ζητᾶ νά ἀποκρύψει τὸ πόσο δέσμιος καί δουλικὰ ὑποταγμένος κρατᾶ τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς Τουρκοκυπριακῆς ἄγχισης.

Πῶς ὅμως ἀπ' ὅλ' αὐτὰ τὰ ἀρνητικὰ δεδομένα κρύβονται μιὰ σειρά στοιχεῖα πού πρέπει νά ἐνταπιστοῦν καί νά ἀναλυθοῦν σωστὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων.

Τὰ τελευταῖα γεγονότα δείχνουν καθαρὰ ὅτι οἱ μάζες τῶν Τουρκοκυπρίων καλοῦνται γιά πρώτη φορά νά ρίξουν τὸ βάρος καί τὴν ἐπιρροή τους γιά νά συμβάλουν σέ μιὰ προοδευτικὴ ἐξοστρακισμοῦ τοῦ Ντεκτασικῆ. Ἢδὲ οἱ πρώτες ἀπεργίες ἀρχισαν ν' ἀχρησιμοποιοῦνται σάν ὄπλο γιά τὴν ὑπόσκαψις τοῦ ὡς τὰ

τισμῶ. Κάθε ρήγμα ὅτις τάξεις τοῦ Τουρκοκυπριακοῦ οικονομικοῦ κατεστημένου, ὅσο ἀνώδυνο κα' ἂν φαίνεται σέ πρώτη ἐμφάνισις διευρύνει καί τίς προοπτικὲς νά μετασυσταθοῦν σέ πράξη ὅλα τὰ κηρύγματα καί τὰ συνθήματα πού μιλοῦν γιά ἕνα κοινὸ μέτωπο πάλης, Ἑλληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, ἐναντίον τῆς κατοχῆς, τῆς ξένης ἐξάρτησις καί τῆς ἐπιμετάλλευσις. Φτάνει νά ὑπάρξει ὁ σωστός προγραμματισμὸς καί ἡ σωστὴ μεθόδευσις στήν πράξις μιᾶς συνεργασίας πού πρέπει νά κτιστεῖ πάνω σέ καινούργια στέρεη βάση. Μιᾶς συνεργασίας πού δέν ἀναπτύχθηκε ἀκόμα στὸ βαθμὸ πού ἐπρεπε γιὰτί παρεμποδίζεται ἀκόμα ἀπὸ μιὰ σειρά δικαίολογημένες ἐπιφυλάξεις πού ἔχουν τὲς ρίζες τους στήν πολιτικὴ πού ἀκολούθησε ἡ ἀρχουσα τάξις γιά μιὰ ὀλοκληρῆ σχεδὸν εἰσοσυστία. Ἄλλὰ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἄλλο μεγάλο ζήτημα, στὸ ὅποιο θά ἐπανέλθουμε σέ μιὰ ἀπ' τίς ἐπόμενες ἐκδόσεις μας.

Ἡ φοιτητικὴ μπουάτ Α.Τ.Ι. διοργανώνει τὴ Δευτέρα 17.4.1978 ἐκδήλωσις με θέμα: «Διεθνὴς παράγοντας καί τὸ Κυπριακὸ». Ἐισηγητές: ΕΔΟΝ, Σ.Ν.ΕΔΕΝ, Ν.ΕΔΗΚ καί Ν.ΔΗΣΥ. Συντονιστὴς Ἀνδρέου Στέφανος, ἀντιπρόεδρος ΠΟΦΝΕ καί πρόεδρος ΦΕΑΤΙ.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΚΜC ΖΗΤΟΥΝ:

- Αυξήσεις μισθών
- Μείωση ωρών εργασίας
- Πιο ασφαλείς συνθήκες δουλειάς
- Αναθεώρηση του τρόπου φορολογίας

Η γνωστή εταιρεία κατασκευής αυτοκινήτων και ειδικά φορτηγών και λεωφορείων KMC αποτελείται τυπικά από τρεις διαφορετικές εταιρείες: Την KMC Ltd., την KMC Motor Holdings και την KMC Sales Ltd. Το συνολικό κεφάλαιο που εκδόθηκε σε μετοχές από τις τρεις αυτές εταιρείες ανέρχεται σε 4 εκατομμύρια λίρες περίπου. Από αυτές ένα μικρό ποσό ανήκει σε ξένες Λονδρέζικες εταιρείες όπως την Investeco Overseas, την Commonwealth Development και την Ronald T. Perigo. Ένα ποσοστό γύρω στα 20% ανήκει στο Μετόχι Κύκκου ο δε ηγούμενος Κύκκου είναι ένας από τους διευθυντές της εταιρείας. Οι υπόλοιπες ανήκουν σε Κύπριους επιχειρηματίες και κυπριακές εταιρείες.

Από μια επαφή που είχαμε με τους εργατές της KMC πρόσφατα διαπιστώσαμε πως οι συνθήκες δουλειάς στην εταιρεία δεν είναι καθόλου ικανοποιητικές. Ένδεικτικό τούτου είναι το γεγονός πως πολλοί τεχνίτες απεχώρησαν τον τελευταίο καιρό από την εταιρεία κατά κύριο λόγο επειδή οι μισθοί είναι χαμηλοί.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

★ Οι μισθοί είναι γαμηλοί δεν υπάρχει θέμα. Παίρνω £78 τον μήνα, που σημαίνει περίπου £15 την βδομάδα καθαρά. Είμαι ε'δικευμένος, απόφοιτος της Τεχνικής Σχολής, με 6 μήνες εκπαίδευση στο κέντρο παραγωγικότητας και πτυχίο έμπροσθεν βιομηχανίας από το Υπουργείο Έργασίας. Είμαι 23 χρονών και ελεύθερος αλλά έχω να βοηθήσω τον πατέρα μου που έχει 7 παιδιά από τα οποία εγώ είμαι ο μεγαλύτερος.

Η δουλειά στο εργοστάσιο είναι βαρετή κι επικίνδυνη. Συχνά συμβαίνουν ατυχήματα. Την περασμένη βδομάδα κάποιος έπολτοποίησε το δάκτυλό του. Πριν λίγο καιρό ένας άλλος έκαψε με το σμιρίλιο το μάγουλό του.

Σε περίπτωση που συμβεί ατύχημα και ο εργατής δεν μπορεί να δουλέψει, πληρώνεται τόν πρώτο μήνα. Αν λείψει περισσότερο από ένα μήνα τότε χάνει τα μεροκάματα. Από εκεί και πέρα αναλαμβάνουν οι Κοινωνικές Ασφαλίσεις.

Ένα άλλο βασικό αίτημά μας είναι η μείωση των ωρών εργασίας σε 40. Δουλεύουμε 43 ώρες την βδομάδα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

★ Είμαι ειδικευμένος συγκολλητής και παίρνω £20 την βδομάδα. Για να μπορέσουμε να ζήσουμε χρειάζεται να δουλέψουμε και η γυναίκα μου. Δεν έχουμε παιδιά, έχουμε όμως το πρόβλημα του ενοικίου και των μεταφορικών επειδή είμαστε πρόσφυγες.

Η δουλειά από τήν άλλη είναι επικίνδυνη. Όλοι οι τεχνίτες σηκώνουν βάρη και έχουμε συχνά δυστυχήματα. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να δουλεύουμε κάτω από τέτοιες συνθήκες γιατί δεν είχαμε την ευκαιρία να μορ-

φωθούμε και να μπορέσουμε να βρούμε κάποια δουλειά που να μας ικανοποιεί κάπως.

Δουλεύω στο εργοστάσιο εδώ και δυό χρόνια και όμως δεν πήρα καμιά πραγματική αύξηση στο μισθό. Για να μας δώσουν μια λίρα αύξηση σημαίνει πως οι τιμές ανέβηκαν πιο ψηλά. Αν μπορούσα να πάω στο εξωτερικό θα έβγαζα πολύ περισσότερα λεφτά γιατί οι τεχνίτες όπως εμείς πληρώνονται έξω.

Γ. Δ.

★ Δουλεύω στο εργοστάσιο εδώ και τρία χρόνια και παίρνω £16 την βδομάδα που σημαίνει £19 καθαρά. Αν και είμαι ελεύθερος τα λεφτά αυτά δεν αρκούν και συχνά αναγκάζομαι να επιβαρύνω την οικογένειά μου.

Η δουλειά εδώ μέσα είναι πολύ επικίνδυνη. Πριν λίγο καιρό είχα ένα δυστύχημα και έκοψα το μάγουλό μου με το σμιρίλιο. Δεν μου έδωθε καμιά αποζημίωση για το ατύχημα. Τα μόνα λεφτά που μου έδωσαν ήταν για μια βδομάδα άδεια που πήρα από το γιατρό.

Α. Γ.

★ Εκτός από τα προβλήματα που ανέφεραν οι συνάδελφοί μου και που ισχύουν και για μένα, θέλω να τονίσω ιδιαίτερα τόν ε'δικό τρόπο που γίνεται η φορολογία στον τόπο μας. Εμείς με τα λεφτά που παίρνουμε δεν μπορούμε καλά - καλά να ζήσουμε, είμαστε όμως υποχρεωμένοι να πληρώνουμε φόρο εισοδήματος. Ταυτόχρονα οι κεφαλαιοκράτες με χιλία - δυό κόλπα ξεφεύγουν και πληρώνουν ελάχιστα. Είναι χρέος της κυβέρνησης να ασκεί περισσότερο έλεγχο πάνω στα κέρδη των κεφαλαιοκρατών και να τους φορολογά ανάλογα. Δεν είναι λογικό να φορολογείται ο φτωχόκοσμος και όχι το κεφάλαιο.

Γ. Μ.

Συνοπτικά τα τρία βασικότερα προβλήματα των εργατών της KMC είναι ο μισθός, το ωράριο και η επικίνδυνη φύση της δουλειάς.

Οι 20 η και 26 λίρες τη βδομάδα που δίνονται στους οικογενειάρχες τεχνίτες των 35 και 40 χρονών δεν είναι αρκετές να θρέψουν 4 ή 5 στόματα σε μια οικογένεια.

Το πρόβλημα γίνεται πιο άξιο όταν ο φόρος εισοδήματος απομυζά αυτούς τους ανθρώπους αφήνοντας ταυτόχρονα τους κεφαλαιοκράτες να συσσωρεύουν υπερκέρδη τα οποία όχι σπάνια φυγαδεύονται στο εξωτερικό.

Τη στιγμή που σ' άλλα εργοστάσια οι εργατές έχουν πετύχει το 40ωρο, στην KMC δουλεύουν 43 ώρες τη βδομάδα όπως προνοεί η υφιστάμενη σύμβαση που έχουν υπογράψει οι συντεχνίες με την εργοδοσία.

Η φύση της δουλειάς εί-

των εργατών της KMC ΠΕΟ και ΣΕΚ για μελέτη των προβλημάτων τους και υποβολή αιτημάτων.

Συζητώντας μαζί με τους εργατές σχετικά με τη σύμβαση μας είπαν ότι έκαναν το μεγάλο λάθος να δεχτούν μια σύμβαση η οποία θα διαρκούσε 3 έξι χρόνια. «Όταν υπογράφηκε η σύμβαση», μας είπαν, «οι συνθήκες ήταν πολύ διαφορετικές. Η οικονομία θρηνόταν σε κακά χάλια, υπήρχε ένα μεγάλο ποσοστό ανέργων και δεν είχαμε πολλά περιθώρια

τα πείνας. Στην πραγματικότητα είναι αδύνατη η εισαγωγή στην Κύπρο μιας ανεπτυγμένης τεχνολογίας γιατί αυτό προϋποθέτει όργάνωση της οικονομίας πάνω σε μακρόχρονη βάση. Αυτό δεν είναι σε θέση να το κάνουν ιδιώτες κεφαλαιοκράτες γιατί αυτοί επιδιώκουν μια κοντόχρονη αποκόμιση κερδών και τούς φοβίζει η πολιτικά ασταθής κατάσταση στην Κύπρο.

Τελικά δλόκληρη η οικονομική πολιτική από τον πόλεμο μέχρι και σήμερα βοήθησε μόνο την αστική τάξη στη συσσώρευση υπερκερδών και στην εισροή ξένου κεφαλαίου στο νησί με κίνητρο τα χαμηλά μεροκάματα και τη θύμηση μηχανική ειρήνη.

Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο τρόπος που η διεύθυνση της εταιρείας μας αντιμετώπισε δεν ήταν καθόλου φιλική. Ζητήσαμε στην αρχή άδεια για να μιλήσουμε με τους εργατές, ο ένας υπεύθυνος όμως μας έστειλε στον άλλο έτσι ώστε τελικά δεν πήραμε άδεια να μπούμε στο χώρο του εργοστασίου. Όταν τελικά συναντήσαμε ώριμους εργατές την ώρα του μεσημεριανού διαλείμματος μας είπαν πως σάληξε την ημέρα εκείνη διαταγή από την εργοδοσία που απαγόρευε στους εργατές και επέτρεπε μόνο στους επιστάτες να μιλήσουν σε οποιοδήποτε έρχονταν για να πάρη συνεντεύξεις.

Αργότερα προσπαθήσαμε να δούμε τον γεν. διευθυντή της KMC κ. Α. Καϊσή σχετικά με την εταιρεία και δσα μας είπαν οι εργατές. Επειδή αυτός έλειπε, είδαμε τόν κ. Μιχαηλίδη, άμέσως κατώτερο τού κ. Καϊσή. Ο κ. Μιχαηλίδης μας είπε πως δεν έχει να πει τίποτε στη Σοσ. Έκφραση σχετικά με την εταιρεία, πως μας απαγορεύει να μιλήσουμε σε οποιοδήποτε κατώτερο του και πως απαγορεύει σε οποιοδήποτε κατώτερό του να μιλήσει μαζί μας. Την ίδια βδομάδα, όταν μέλη της ΕΔΕΝ πήγαν να πωλήσουν την Έκφραση στους εργατές της KMC δεν τους επέτρεψε είσοδος στο εργοστάσιο, για πρώτη φορά. Επαναπροσπαθήσαμε να συνηγορήσουμε με τόν κ. Καϊσή, δεν μπορέσαμε όμως γιατί δεν είχε τόν χρόνο να μας δει.

ναι αναμφίβολα επικίνδυνη, όπως όλοι ανεξαιρέτως οι εργατές μας έχουν πεί. Η εταιρεία έχει ασφαλισμένους τους εργατές, κανένας όμως από τους μέχρι σήμερα είχαν ατυχήματα δεν πληρώθηκε οποιοδήποτε είδους αποζημίωση. Η μόνη λύση στο πρόβλημα είναι να παρέχει η εταιρεία πιο ασφαλείς συνθήκες δουλειάς με καλύτερα μηχανήματα κι ένα καλύτερο τρόπο οργάνωσης της παραγωγής.

Η ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΣ —ΕΡΓΟΔΟΤΗ

Οι εργατές της KMC δουλεύουν κάτω από τες συνθήκες που αναφέραμε παραπάνω σύμφωνα με μια πριετη σύμβαση που υπογράφηκε μεταξύ των συντεχνιών και της διεύθυνσης του εργοστασίου. Η σύμβαση υπογράφηκε προς το τέλος του '75 και λήγει την 1.1.79 οπότε θα υπογραφεί η επόμενη σύμβαση. Έξη μήνες προτού λήξει η σύμβαση οι εργατές είναι υποχρεωμένοι να βάζουν μέσω των συντεχνιών τους τα νέα τους αιτήματα για διαπραγματεύσεις με την εργοδοσία. Γι' αυτό το λόγο τόν Ιούλιο θα γίνουν κοινές συσκέψεις

έκλογής. Έτσι δεχτήκαμε τη σύμβαση. Σήμερα ερχόμαστε εκ των υστέρων να δούμε τι η σύμβαση δεν μας έφερε κυρίως επειδή θα διαρκούσε τρία χρόνια.

Παράλληλα οι συντεχνίες δεν φαίνονται αποφασισμένες να περάσουν σε δυναμικούς αγώνες για τήν κατάκτηση των δικαιωμάτων των εργατών ελπίζοντας στην ανύψωση του βιοτικού επιπέδου των εργατών μέσα από τήν ανάπτυξη της βιομηχανίας σε τέτοιο ψηλό βαθμό που να μην πειράζει τους κεφαλαιοκράτες να κάνουν ώριμους παραχωρήσεις στην εργατική τάξη.

Το «οικονομικό θαύμα» δεν μπόρεσε να δώσει λύση στο οικονομικό πρόβλημα των εργαζομένων. Ο λόγος είναι ότι αυτή η «ανάκαμψη» βασίζεται αποκλειστικά πάνω στα μεροκάματα πείνας που προσφέρουν οι εργοδότες και όχι πάνω σε μια τεχνολογικά ανεπτυγμένη βιομηχανία η οποία θα έδινε την εύχρηια στους εργοδότες να ικανοποιήσουν μερικά ε'στω από τα αιτήματα των εργαζομένων. Δεν είναι τυχαίο όμως τόν ότι η «ανάκαμψη» βασίζεται πάνω στα μεροκάμα-

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Προς τη Συνταχτική Επιτροπή της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης»

Αγαπητοί σύντροφοι

Διαβάζω ταχτικά την εφημερίδα σας. Και θέλω πρώτα να εκφράσω θαυμασμό για τον αγώνα σας, όπως κι άλλων Κυπρίων αγωνιστών που μάχονται για το Σοσιαλισμό.

Γράφω το γράμμα αυτό απ' άφορμή τα τελευταία σοβαρά γεγονότα στην Κύπρο. Η σημασία τους ξεπερνάει τα εθνικά σύνορα του νησιού και προβληματίζει τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα στις χώρες εκείνες που έχουν άμεση σχέση με την Κύπρο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι επιβουλές ενάντια στην ανεξαρτησία της Κύπρου και η καταπίεση των εργαζόμενων, είτε αυτοί είναι Έλληνοκύπριοι είτε Τουρκοκύπριοι, βρίσκουν την καταγωγή τους άκριτως στην ίδια αιτία, τον καπιταλισμό. Στην ιμπεριαλιστική εποχή μας ο καπιταλισμός, σαν παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, έχει ανάγκη για να διατηρηθεί να ελέγχει εκατομμύρια ανθρώπων μέσα από την εξάρτηση (ώμη υποδούλωση πολλές φορές) των χωρών.

Και μιά που η άστική τάξη, όχι μόνο της Κύπρου μα

και της Ελλάδας και της Τουρκίας επίσης, καμιά διάθεση δεν έχει ν' απαγκιστρωθεί απ' την εξάρτηση του ιμπεριαλισμού (άκρως και να τ'όθελε είναι άγικα να το κάνει), φαίνεται καθαρά ότι ο αγώνας του εργαζόμενου λαού για την εθνική ανεξαρτησία είναι άμεσα δεμένος με τον αγώνα για το Σοσιαλισμό.

Η εθνική ανεξαρτησία θα πραγματοποιηθεί και θα διασφαλιστεί μόνο με την κατάκτηση της εξουσίας και το Σοσιαλισμό της κοινωνίας απ' την εργατική τάξη, τη μόνη τάξη ίκανή και γι' αυτό ιστορικά προορισμένη για τους σκοπούς αυτούς. Είναι γι' αυτό αναγκαίο οι εργαζόμενοι της Κύπρου, της Τουρκίας και της Ελλάδας, που δεν έχουν τίποτα να μωράσουν — αντίθετα τα προβλήματα τους είναι ίδια, να συντονίσουν κοινά την πάλη τους μέσα απ' τα κόμματά τους προς την κατεύθυνση αυτή.

Εύχαριστώ για τη φιλοξενία.

Συντροφικούς αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Γ. ΔΗΛΑΣ

Αθήνα

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Στη δεκαετία μας, στη δεκαετία του '70 δηλαδή, παρατηρείται μιά αριθμητική άνοδος των άριστερων κινημάτων σε όλoκληρο τον κόσμο. Βλέπουμε καθημερινά τους εκμεταλλευμένους και καταπιεσμένους λαούς να μπαίνουν στη δράση. Να καταπολεμούν με κάθε μέσο που διαθέτουν, τους πληρεξούσιους του ιμπεριαλισμού, την οικονομική ολιγαρχία. Η νέα γενιά, οι φοιτητές βλέποντας τη σαπίλα που κρύβεται πίσω από την πολυτελή βιτρίνα του καπιταλιστικού οικοδομήματος εντάσσονται και πυκνώνουν τις θέσεις των κινημάτων της άριστερας. Αυτά όλα δημιούργησαν μιά μεγάλη κρίση στη δεξιά, σε παγκόσμια κλίμακα.

Στη Γαλλία η κρίση κορυφώθηκε με τις εκλογές που ο Κυβερνητικός συνασπισμός μόλις κέρδισε 0,9% την Γαλλική Άριστερά. Στην Ελλάδα η διάσπαση της δεξιάς έφερε το ΠΑΣΟΚ στην άξιωματική αντιπολίτευση.

Στην Κύπρο αυτή η κρίση φάνηκε άμεσα μετά τον θάνατο του Προέδρου Μακαρίου. Και αυτό γιατί ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος σε μιά αγαπητή φυσιογνωμία ανάμεσα στο λαό, δεν άφησε με την επιρροή του άκουσε πάνω του να εκδηλωθούν τοξικές διαφορές που να εκφράζουν τη πάλη μεταξύ του κατωτέρου στρώματος λαού και της οικονομικής ολιγαρχίας. Και αυτό γιατί και ο Πρόεδρος Μακάριος ητο ένας πολιτικός της δεξιάς και δεν σύμφερε στο κράτος μιά τέτοια περιπέτωση να το τραντάξει με διάφορες αναταραχές.

Τώρα στη πολυδιάσπαστη δεξιά επιπλέον δυο μεγάλα κόμματα, το ΔΗΚΟ του Προέδρου κ. Κυπριανού και το ΔΗΣΥ του κ. Κληρίδη, που και ούτως ή άλλως βρίσκονται σε μικροοργανώσεις και οικονομικές ομάδες. Η διαφορά τους είναι μικρή και είναι απλώς θέμα ταχτικής και μόνο. Και το βλέπουμε γιατί άφησε — αν δεν αφήσει και

τώρα — σκέψη για συνένωση τους για να σταματήσει η κατακλάκα της Δεξιάς.

Η προσπάθεια για τη συνένωση των δυο κομμάτων δεν μας εφάνησε καθόλου. Μιά τέτοια ενέργεια δείχνει καθαρά ότι σιγά - σιγά η παραδοσική δεξιά υποχωρεί, καταρρέει και έρχεται κάποιος άλλος ή σειρά να κυβερνήσει το χιλιοετασιακό κυπριακό κράτος, γιατί αρκετά τόσκιες στους θράχους του ιμπεριαλισμού το καρδί μας, αρκετά τό έβριξε στα καταχθόνια σχέδια της συνωμοσίας, αρκετά τό κομμάτισαν.

Μιά σειρά «λαθών» — που σε μόν κρυβάσατε δεν ήταν καθόλου λάθη — από τό '55 που ανάλαβε τον αγώνα της απελευθέρωσης γιατί φοβόταν για μιά προσπάθεια της άριστερας να πάρει την πρωτοπορεία του αγώνα. Και τότε δεν θα οδηγούμαστε σε μιά εξαρτημένη ανεξαρτησία, όπου μας οδηγούν αλλά σε μιά αληθινή ανεξαρτησία και λευτεριά. Τη λευτεριά του λαού, της Κύπρου και της Δημοκρατίας. Τοποθέτησε αρχηγό αυτού του αγώνα ένα Χύτη — τον Γρίβα — που μαζί με τους Άγγλους προσπαθούσε να εξοντώσει το εργατικό κίνημα.

Μετά την ανεξαρτησία, η

προσπάθεια κύκλου της δεξιάς να προχωρήσει η Κύπρος σε νατοϊκούς κύκλους, βρίσκεται αντιμέτωπος με τον Μακάριο και με την αδέσμευτη πολιτική του. Ο Μακάριος που βασικά στηριζόταν από το εργατικό κίνημα έπρεπε να εξοντωθεί μαζί και οι υποστηρικτές του. Έτσι φτάνουμε στο πραξικόπημα του Ιουλίου του '74 και την εισβολή που πληρεξούσιων των Αμερικανών στην Κύπρο.

Είδομε λοιπόν ότι η πορεία της δεξιάς από τό '55 μας οδηγεί σε αδιέξοδο. Η πορεία αυτή τους οδήγησε στη διάσπαση και στην κρίση που περνάμε τώρα. Η κρίση όμως μας οδήγησε και έμας αναμφισβήτητος οε ένα και μοναδικό δρόμο, σε μιά και μοναδική ώρα, στην ώρα της επαναστατικής άριστερας που αντιπροσωπεύει το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ.

Είναι ώρα λοιπόν της άριστερας, η ώρα της ΕΔΕΚ να αν-

τιδράσει και να πάρει τα μέτρα της. Να ευπνήσει τον λαό από το λήθαργο που τον έβριξε ο καπιταλισμός, να τον προωθήσει να ενταχθεί στο λαϊκό κίνημα για την συντόμωση της νίκης. Να πολιτικοποιήσει και να συνειδητοποιήσει την μάζα. Θα πρέπει να συντριψη αλύπητο κάθε ρεφορμιστικό στοιχείο που δίνει χέρι στην οικονομική ολιγαρχία «χάρη ενόπτη» όπως συνηθίζουν να διακηρύττουν.

Μπορεί να υπάρξουν πολλοί — κυρίως από τους κύκλους της δεξιάς — που θα μας πουν ότι μιά τέτοια ενέργεια της άριστερας θα έχει επιπτώσεις στην ενότητα που πρέπει να υπάρχει για αντιμετώπιση του εξωτερικού έχθρου.

Εμείς όμως είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε ότι η Κύπρος, ο λαός αυτός δεν μπορεί να υποτάσσεται έπ' όποιον σε μιά άρρωστημένη ιδεολογία, σε μιά ιδεολογία που περνά μιά κρίση ύπνου.

Τέσσερο ολόκερα χρόνια με-

τό το πραξικόπημα — εισβολή, η κυβέρνηση μιλούσε για αγώνα μακροχρόνιο «αν χρειάζοταν». Οι διακηρύξεις όμως έμειναν στο χαρτί γιατί η δεξιά προσπαθεί — για άγνωστους λόγους — να καθυστερεί το Κυπριακό, να αρκείται σε τοπικά ψηφίσματα χωρών και οργανισμών.

Το μέσο μαζικής επικοινωνίας παραμένουν άπαθει για τό ότι γίνονται γύρω τους. Γι' αυτούς δεν έγινε ούτε πραξικόπημα ούτε εισβολή. Τα προγράμματα της αποκοίμησης παραμένουν τό ίδια, ούτε ένα αγωνιστικό μήνυμα δεν ακούεται από τό μέσο μαζικής επικοινωνίας.

Ανάμεσα στις κόλλες, διακηρύξεις ακούσαμε και τον αγώνα δίχως ιδεολογία. Τό ακούσαμε αυτό από τη μεριά του ΔΗΚΟ. Ίσως να εγγέλασε τό ΔΗΚΟ αυτούς πού Εγγελά χρόνια τώρα η πολιτική του, αλλά όχι έμας. Δεν γελαστήκαμε, γνωρίζουμε ότι μιά τέτοια ενέργεια σημαίνει και ύποταξη στην ιδεολογία της δεξιάς.

Η πενταετία αυτή σε ελπίζουμε ότι είναι η τελευταία, που η δεξιά παίρνει την εξουσία δίχως αντιπάλους. Γιατί όστερα από αυτή τη θητεία, δεν θα υπάρξει τίποτα που να σταματήσει τον λαό να δώσει τη ψήφο του σε αγωνιστές που θα γινούν μέσα από τό καμίνιο των αγώνων και όχι από τό σαλόνια της μπουρζουαζίας.

Μιά άποτυχημένη προσπάθεια της συνένωσης των δυο δεξιών κομμάτων — αν συνεχίζονται οι προσπάθειες — θα φέρουν, όπως τονίσαμε και πιο πάνω, την κρίση της δεξιάς να κορκεφώνεται και να παίρνει η ίδια την κατακλάκα. Τότε οι άγνοϊ αγωνιστές, οι αγωνιστές των λαϊκών κινήσεων θα πρέπει να κάνουν τις υποσχέσεις τους στον λαό ποάξεις.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ
ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ» ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Γ'

Η Κινεζική επανάσταση είναι ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα του 20ου αιώνα. Μέσα από την επανάσταση αυτή η χώρα με το 1)3 σχεδόν του πληθυσμού της γης μετατράπηκε από μία περιοχή για ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση σε μία μεγάλη χώρα όπου η πείνα και η άγραμμοσύνη ανήκουν πια στο παρελθόν. Ο ινικηφόρος στρατός του Μάο απόλασαν την Κίνα όχι μόνο από την ξένη εκμετάλλευση αλλά και τους κάθε λογής ντόπιους εκμεταλλευτές, τους τσιφλικάδες, τους κεφαλαιοκράτες και τους τσαρλατάνους πολιτικούς που τους εκπροσωπούσαν. Ο Κινεζικός λαός βρίσκεται ακόμα μακριά από τον συνειδητό και αποτελεσματικό καθωρισμό της τύχης του, έχει όμως σπάσει μία για πάντα τα καπιταλιστικά δεσμά που τον έρριχναν στη μιζέρια και την μόνιμη υποανάπτυξη. Μία σύγκριση με την Ινδία δείχνει ξεκάθαρα τη διαφορά.

Η Κινεζική Επανάσταση έγινε σε δύο κύριες φάσεις. Η πρώτη στην περίοδο 1925-27 που κατάληξε με τις σφαγές των εργατών της Σαγκάης. Σ' αυτή την περίοδο το κόμμα της Κουμιντάγκ, ένα άστυχο κόμμα, θεωρήθηκε από τους Κομμουνιστές σαν «προοδευτικό» γιατί αγωνιζόταν για τη Δημοκρατία και την Ανεξαρτησία. Έτσι το Κομμουνιστικό Κόμμα μετά από οδηγίες της Κομιντέρν ενσωματώθηκε στην Κουμιντάγκ, και υποστήριξε τον «προοδευτικό» Τσάγκ Κάι Σέκ στις εκλογές. Το 1927 οι εργάτες της Σαγκάης εξέγερθηκαν και πιαρ' όλη τη δύναμη που συγκέντρωσαν οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί και ο Στρατός της Κουμιντάγκ κατέλαβαν την πόλη. Το Κ.Κ. ωστόσο ζήτησε από τους εργάτες να παραδώσουν τα όπλα. Μετά απ' αυτό ο Τσάγκ έτοιμασε πραξικόπημα και χρησιμοποίησε φασιστικά τεχνικά κατάσφαξε τους εργάτες και τους ηγέτες τους. Μετά από την αποτυχία της εργατικής εξέγερσης ο Μάο στράφηκε στην άγροτιά. Οργάνωσε μία σειρά από άκαιρες εξεγέρσεις που πνιγνκαν στο αίμα. Το 1931 οργάνωσε σε μία απομακρυσμένη περιοχή μία «Σοβιετική Δημοκρατία» όπου, όπως άργότερα αναφέρει ο ίδιος, «λόγω της συμμαχίας με τους πλούσιους αγρότες, τα συμφέροντα των εργατών γης θυσιάστηκαν». Έτσι η υποστήριξη του λαού προς το «Σοβιέτ» έπεφτε και το 1934 ο Τσάγκ μπόρεσε να στείλει στρατό για να το καταλάβει. Αποκλεισμένος από παντού ο Μάο οργάνωσε τη «Μεγάλη Πορεία», μία πορεία 100 χιλιάδων υποστηρικτών του για 6000 μίλια μέσα από την οποία ελάχιστα επέζησαν. Η δεύτερη φάση της επανάστασης άρχισε με την εισβολή της Ιαπωνίας στην Κίνα. Η Κομιντέρν ζήτησε και πάλι από τον Μάο να συνεργ-

αστεί με τον Τσάγκ Κάι Σέκ. Στη νέα συμμαχία όμως ο Μάο διατήρησε την ανεξαρτησία των δικών του δυνάμεων. Ο πόλεμος ενάντια στην Ιαπωνία έγινε βασικά από τους Κομμουνιστές, ενώ ο Τσάγκ Κάι Σέκ βασίζονταν στην υποστήριξη της Αμερικής και της Αγγλίας για να χτυπήσει τον Μάο μετά τον πόλεμο. Όταν όμως επέτθημε ενάντια στον Κόκκινο Στρατό, οι ιμπεριαλιστές δεν μπορούσαν να του προσφέρουν την βοήθεια που χρειαζόταν γιατί ήταν απασχολημένοι με πιο σοβαρούς κινδύνους: Η Εθρώπη γνώριζε μία περίοδο επαναστατικής εξέγερσης. Έτσι οι στρατοί του Μάο κατάφεραν να απελευθερώσουν την Κίνα και ο Τσάγκ Κάι Σέκ περιορίστηκε στη Φορμόσα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Κίνας δεν ήταν εργατικό κίνημα. Ο Μάο έδωσε το νέο καθεστώς να βασίζεται στη «συμμαχία τσαρλάνων τάξεων». Την εθνική αστική

τάξη, τους αγρότες, τους εργάτες και τη μεσαία τάξη. Ωστόσο, αυτή η «Δημοκρατική» περίοδος που την έδωσαν να διαρκεί για πολλά χρόνια, γρήγορα σήμανε το τέλος του καπιταλισμού. Κι αυτό γιατί η άρχουσα τάξη είχε ήδη βίαια συντριβεί. Ήταν πια ανίκανη να ανασυγκροτηθεί και να οργανώσει αντιεπανάσταση. Η ανάπτυξη της Κίνας βασίστηκε πια στη βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης και τη σχεδιασμένη οικονομία.

Μέσα από τις σύνταμες άναφορές στην ιστορία μερικών από τα «προοδευτικά» καθεστώτα του τρίτου κόσμου αρχίζουν ήδη να παρουσιάζονται μερικά βασικά κοινά γνωρίσματα. Το πρώτο που μπορούμε να παρατηρήσουμε είναι ότι όλα ανεξαιρέτα ξεκινούν με την πρόθεση να ξεφύγουν από την υποανάπτυξη χωρίς να αλλάξουν τις καπιταλιστικές δομές. Γρήγορα γίνεται φανερό πως αυτό είναι αδύνατο γιατί οι καπιταλιστές είναι απόλυτα δεμένοι με το κύριο εμπόδιο της ανάπτυξης, τους τσιφλικάδες, τους τραπεζίτες, τους ιμπεριαλιστές. Ακολουθεί μία μερική ρήξη με το σύστημα που, χωρίς να λύει τα προβλήματα, οδηγεί σε βίαιη σύγκρουση που καταλήγει συνήθως σε αντιεπανάσταση. Μερικές χώρες καταφέρνουν να προχωρήσουν σε ριζικές κοινωνικές αναδιαρθρώσεις και ν' απαλλαγούν από τους καπιταλιστές. Αυτό που μετρά στο τέλος-τέλος είναι ο έλεγχος των ενόπλων σωματίων, του στρατού και της αστυνομίας. Όπου τα ένοπλα σώματα διατηρήθηκαν άδεια ή αντιεπανάσταση δεν μπόρεσε να ε-

Chiang Kai shek with Mao

ποφευχθεί. Αντίθετα, όπου διαλύθηκαν και αντικαταστάθηκαν έγινε δυνατή η εξέλιξη του καπιταλισμού. Τα «Προοδευτικά» καθεστώτα του τρίτου κόσμου δεν είναι μία σταθερή κατάσταση. Είναι μία μεταβατική περίοδος που αναπόφευκτα οδηγεί σε σύγκρουση. Είναι μία περίοδος «άνοικης» όπου οι αντίπαλες τάξεις ανασυγκροτούνται για την επόμενη μάχη. Μία περίοδος όπου καμιά τάξη δεν αισθάνεται αρκετά ισχυρή για να επιβάλει την απόλυτη εξουσία της. Η τάξη που δεν το αντιλαμβάνεται αυτό και θεωρεί την «άνοικη» σαν μνήμη ειρήνης είναι καταδικασμένη να πληρώσει με την ήττα της το λάθος.

Πρέπει να ξεχωρίζουμε αυτή την ιστορική πορεία από τις προθέσεις των διαφόρων πολιτικών που την εκπράζουν. Ο άστυς πολιτικός είτε εκπράζει σωστά τις επιδιώξεις της αστικής τάξης και έτσι την εξυπηρετεί ενάντια στους εργάτες, είτε δεν τις εκπράζει και οδηγείται σε μία σύγκρουση με αυτήν χωρίς να ναι σε θέση να την αντιμετωπίσει. Και στις δύο περιπτώσεις η εργατική τάξη που δέχεται την άστική ηγεσία του βρίσκεται στο στρατόπεδο του χαμένου.

Είναι λοιπόν μάταιο ν' αγωνίζεται κανείς για το σοσιαλισμό στις χώρες του τρίτου κόσμου; Κάθε άλλο. Άσπεί να τα φέρνει μέχρι που τη μια δεν πρέπει να πα-

ραγωνίζει κανείς την προφορά των καθεστώτων που αναφέραμε. Το πρόβλημά τους δεν είναι το ότι δεν έκαμαν τίποτα. Είναι το ότι έκαμαν άρκετά ώστε να μονιμοποιηθούν τα λίγα που έκαμαν. Από την άλλη μόνο και μόνο το γεγονός ότι σε κάποιο σύνταμο χρόνο θα αντικατασταθούν θέτει μπροστά στους επαναστάτες την υποχρέωση να αγωνιστούν για την αντικατάστασή τους από την εξουσία της εργατικής τάξης και όχι από τους εκμεταλλευτές.

Αυτό δεν σημαίνει πως μπορεί να σταθεροποιηθεί μία απομονωμένη εργατική εξουσία. Μπορεί όμως να προσφέρει πολλά. Γιατί σε τελευταία ανάλυση ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι αγώνας που διεξάγεται σε παγκόσμια κλίμακα. Κάθε νέα φέρνει πιο κοντά στην τελική συντριβή του που άσφαλως βρίσκεται στη σοσιαλιστική επανάσταση μέσα στην ίδια την ιμπεριαλιστική μητρόπολη. Γιατί ο ιμπεριαλισμός δεν είναι τίποτα άλλο από το καπιταλιστικό σύστημα στην πιο εξελιγμένη του μορφή. Από τότε που ο Λένιν έκαμε αυτή τη βασική διαπίστωση ο καπιταλισμός την έχει επεκτείνει σε βάθος και σε πλάτος. Σήμερα είναι πιο αδύνατο να μιλούμε για «εθνικές αστικές τάξεις». Μπορεί να χουν τους κεντρικούς τους και τις συγκρούσεις τους. Αντίστοιχο όμως στο ίδιο κλίμακα, στον Παγκόσμιο Καπιταλισμό. Ένα κίνημα που έφερε άπειρα θείνα στην ανθρωπότητα, και θα συνεχίσει να τα φέρνει μέχρι που να ανατραπεί.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΠΕΙΛΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠΑΡΚΟ

Το πρωί της Τρίτης 4 τ' Απρίλλη οι μαθητές του Γυμνασίου Ακροπόλεως, συγκεντρωμένοι στην αυλή του σχολείου ζήτησαν απ' τή διεύθυνση του σχολείου νά βγούν σε διαδήλωση, ενάντια πής άρσης του εμπάρκο απ' τόν κ. Κάρτερ. Ο Γυμνασιάρχης όμως απέκλεισε οποιαδήποτε εκδήλωση διαμαρτυρίας. Όταν οι μαθητές προχωρούσαν προς τήν έξοδο του σχολείου ο Γυμνασιάρχης φώναζε απ' τόν μικρόφωνο: «Παιδιά στις τάξεις σας, όποιος φύγη απ' τόν σχολείο θά τιμωρηθή». Μερικοί μαθητές μπροστά στην άπειλή της διεύθυνσης ύποχώρησαν.

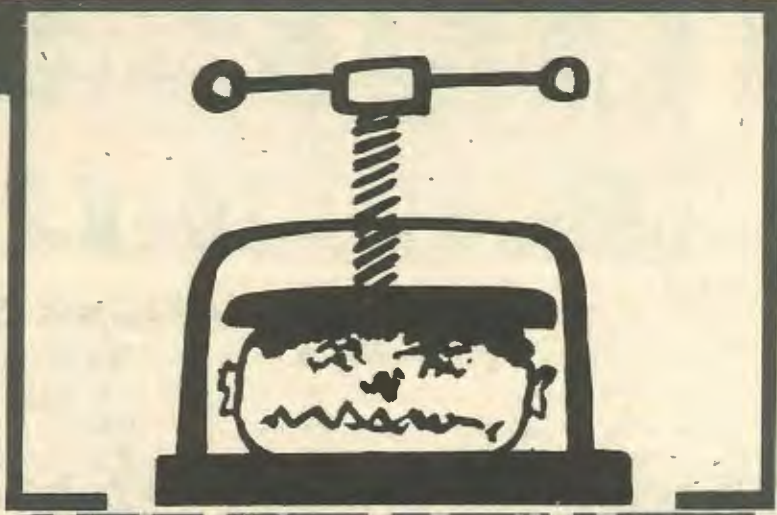
Έν τω μεταξύ απ' τήν όλη διαδικασία για τόν έμποδισμό των μαθητών νά βγούν σε διαδήλωση δέν έλειψε κι ή άστυνομία. Τά αυτοκίνητα είχαν στηθεί μπρός στην έξοδο νάμίζοντας πώς έτσι οι μαθητές δέν θά τολμούσαν νά φύγουν. Όταν ή διεύθυνση βγήκε από τόν γραφείο της και κατέβηκε στην αυλή, προσπάθησε με κάθε τρόπο νά πείσει τούς μαθητές πώς δέν έχουν δικιο. Εξήγησε πώς ή κυβέρνηση έδωσε έντολή νά μήν έκτραπούμε σε τέτοιου είδους εκδηλώσεις πού μπορεί νά χαλάσουν τις σχέσεις μας με τούς Αμερικανούς. Και μεεις δέν πρέπει νά ξεφύγουμε απ' τήν γραμμή της κυβερνήσεως. «Αυτό πού κάνετε είναι όλοκρατία κι όχι δημοκρατία»

Ισχυρίστηκε ή ύποδιευθύντρια. «Αν έχετε οποιοδήποτε αίτημα πρέπει νά τόν προωθήσετε μέσα απ' τις μαθητικές σας επιτροπές κι όχι νά φωνάζετε έδω. Αν τόν σχολείο σας άπαγορεύει κάτι πού θεωρεί λανθασμένο, δέ σημαίνει πώς πρέπει νά φωνάζετε στην αυλή παραστέρνοντας κι άλλους μαθητές. Στις προσωρινές ακόμα, μαθητικές επιτροπές δέν εκπροσωπούνται όλοι οι μαθητές. Δέν μπορεί νά εκπροσωπούνται όλοι. Τόν σχολείο έπρεπε μερικές φορές τόν μήνα νά οργανώνε άνοιχτές συζητήσεις πάνω σ' όποιον δήποτε πρόβλημα άπασχολεί τούς μαθητές κι όχι νά περιμένει μέσα από τις μαθητικές επιτροπές νά «λύει» τά προβλήματά μας. Η διεύθυνση άρνιόταν ό-

ποιοδήποτε είδους συζήτηση, δέν δεχόταν ν' άκούσει τις δικές μας άπόψεις. Βγήκε απ' τόν γραφείο της, είπε αυτά πού θάχε νά πει και πρσθήχτηκε πάλι πίσω λέγοντας πώς είμαστε «ρίζοσπάστες», πώς δέν είμαστε ακόμα ώρμιοι νά κρίνουμε πότε πρέπει και πότε όχι νά βγούμε σε μιά διαδήλωση. Τόν σχολείο, είπε, ξέρε; πότε θά δδηγήσει τούς μαθητές σε μιά εκδήλωση και πότε όχι.

Λοιπόν κύριοι, σάς μάθαμε. Μάθαμε πότε μας άθετάν σε διαδήλωση και πότε όχι. Πολλά τά παραδείγματα. Όταν ο κ. Κάρτερ βγήκε πρόεδρος ζητωκραυγάζατε, κι όταν ο γιος του προέδρου της Δημοκρατίας άπήχηθη οι διαδηλώσεις επιτροπών. Όταν οι μαθητές ζήτην τήν σύλληψη των άπαγωγέων κι όταν οι μαθητές θέλουν νά έκφρασουν τήν άλληλεγγύη τους στον άδελφό λαό της Παλαιστίνης οι διαδηλώσεις άπαγορεύονται. Αν αυτό είναι ή δημοκρατία πού μας μαθαίνει τόν σχολείο λέγοντάς μας πώς έτσι θά γίνουμε πολίτες γρήγορα στην κοινωνία, έμεις δέν είμαστε «δημοκράτες». Εμείς δέν συμφωνούμε μ' αυτό του είδους τή δημοκρατία.

K. M.
Μαθήτρια Ακροπόλης Α'

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι πρόσφατες διαδηλώσεις διαμαρτυρίας, για τήν άρση του εμπάρκο πού πραγματοποιήθηκαν από τούς μαθητές, άποδείχτηκε ότι οι μαθητές της Κύπρου, δέν είναι μιά μάζα άγνωστών, ή μιά μάζα ανθρώπων πού ζουν σε μιά κοινωνία γεμάτη έκμετάλλευση, σε μιά πατρίδα πού ή μισή είναι κάτω από τήν κατοχή, και δέν ενδιαφέρονται για όλα αυτά —έκτός από τά μαθήματά τους.

Κι όμως ή άστική τάξη τή μόνη άπάντηση πού δίνει σ' αυτή τή μεγάλη κινητοποίηση των μαθητών είναι ότι παρασύρθηκε ή μάζα, από μαθητές πού ανήκαν σε πολιτικές οργανώσεις νεολαίας, ή άλλη εξήγηση είναι —εθνικισμός για νά γλυτώσουν μαθήματα οι μαθητές!!!

Γελιούνται άφάνταστα όμως. Ίσως μπορούν οι μα-

θητές μας με τή μαζικότητά τους και τήν έφηδική τους εδαισθησία, νά μένουν συγκινητοί στα διάφορα γεγονότα πού συνταράσσουν τόν τόπο τους!!

Πώς μπορούν νά ξεχάσουν ότι ή ούδετερότητα, και ή άνοχη δδηγήσαν στην προδοσία του Τούλη; Κατηγορούνται οι μαθητές ότι θγαίνουν διαδήλωση και ύπάρχουν περιπτώσεις πού μερικοί δέν ξέρουν τόν λόγο της διαδήλωσης. Μιά για όλα αυτά δέν είναι οι μαθητές οι ένοχοι. Μόνοι άιτιοί είναι οι μεγάλοι πού προσπαθούν νά κλείσουν τ' αυτιά των μαθητών με ταμπέτο για νά μή ξέρουν τίποτα, νά είναι άπολιτικοποιητοί, και έτσι νά γίνονται πιόνι στα χέρια του κάθε επιτήδειου, στα χέρια τού κάθε συμφεροντολόγου πού ξέρε; και ρίχνει ήχηρά και ύφραία συνθήματα, και παρασύρει τόν μαθητικό κόσμο για τόν άλφα ή θήτα λόγο.

Οι μαθητές είναι ένα εκλεκτό κομμάτι της νεολαίας, είναι ή καρδιά της Κύπρου, και οι άδριανοί πολίτες.

Στήν Αθηναϊκή πολιτεία στην Αρχαία Ελλάδα, όποιος δέν ενδιαφερόταν για τά κοινά, όποιος δέν είχε δική του γκάμνη, και έμενε «ούδέτερος» όνομαζόταν όχι φιλήσυχος, όπως σήμερα, αλλά άχρηστος.

Πόσο μάλλον έμεις σήμερα. Και προπαντός στις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούμε στην μικρή πατρίδα. Ο καθένας είναι άποχρεωμένος νά πάρε; τις εϋθύνες του. Δέν κερδίζεται με λόγια ή λευτεριά. Θέλει άγώνια, θέλει θυσίες, κ.λπ. Μέχρι πού ο ήλιος νά άνατείλει χρυσός και νά βασιλέψει κόκκινος... Και σεις μαθητές πάρτε τόν δρόμο σας.

Πυκνώστε τήν τάξη του μαθητικού κινήματος, πολιτικοποιήστε. Διεκδικήστε τά δικαιώματά σας. Τώρα έγινε μόνο ή άρχή. Δώστε ύπόσχεση ότι θά συνεχίσετε.

Αό Χο.

"Φ Λ Ι Π Π Ε Ρ"

Μιά μηχανή άναφυξης πού για νά λειτουργήσει χρειάζεται νά ρίξεις μέσα 1 σελίνι (συνήθως). Παίξεις ένα όρισμένο αριθμό παιγνιδιών πού σου δίνει και μετά χρειάζεται άλλο σελίνι για νά λειτουργήσει. Μαζί με αυτό είναι και ή άποπλήρωση πού τυγχάνουν οι νέοι πού παίζουν τέτοιου είδους παιγνίδια. Αλλά είναι κυρίως τά σημεία πού θέλω νά θέξω.

Τόν πρώτο σημείο δέν είναι και τόσο σημαντικό όπως τόν δεύτερο, όμως και αυτό από μόνο του έχει μεγάλη σημασία. Ο καπιταλιστής θέλοντας νά βρει ένα εύκολο τρόπο νά κερδίσει τά λεφτά σκέφτηκε αυτόν. Οι νέοι κυρίως μαθητές παρασυρμένοι από τήν κοινωνία γινώσκουν τήν άνάγκη νά διασκεδάσουν ρίχνοντας λεφτά στην μηχανή χωρίς ουσιαστικά νά κερδίζουν τίποτα. Αυτό στο τέλος καταγά μιά τέτοια μανία πού οι μαθητές πού δέν έχουν δικό τους εισόδημα άναγκάζονται νά κλέβουν πολλές φορές, για νά παίξουν μηχανή.

Τόν δεύτερο σημείο και τόν πιο σημαντικό είναι ή άποπλήρωση πού τυγχάνουν όσο παίζουν μηχανή. Ο καπιταλισμός πάλι, θέλοντας νά

κλείσει τά μάτια των νέων και κυρίως των μαθητών και θέλοντας νά τούς κάνει άβουλους ανθρώπους στα χέρια του προώθησε αυτό τόν παιγνίδι. (Για νά τούς κάνει νά μήν άσχολούνται με τίποτα άλλο). Όταν ύπολογίσουμε ένα μέσο όρο χρόνου πού σπαταλά ο κάθε μαθητής στα φλίππερ κάθε εβδομάδα θά βρούμε άρκετές ώρες. Αυτές οι ώρες θά μπορούσαν νά δατεθούν σε πολύ τίς σωστά και χρήσιμα πράγματα ειδικά στον τόπο μας, μιάς και πρέπει νά γνωρίζουμε τόν κάθε τι πού σχετίζεται με αυτόν, όπως για τόν οικονομικό μας τομέα, τόν κοινωνικό τομέα και τόν πολιτικό τομέα, αν θέλουμε νά παίξουμε ένα σημαντικό ρόλο στην λύση του Κυπριακού προβλήματος. Όμως βλέπουμε ότι οι παίκτες των φλίππερ δέν έχουν καιρό για τέτοιες ύποθέσεις.

Είναι καιρός πιά πού πρέπει νά καταλάβουν οι νέοι ότι τά φλίππερ εκτός του ότι δέν μας εξυπηρετούν σε τίποτα, μάς βλάπτουν. Θά ήταν πολύ καλόν ακόμα εάν ή άστυνομία άναλάμβανε τόν καθήκο της, μιάς και ύπάρχει νόμος πού άπαγορεύει τή χρησιμοποίηση φλίππερ από άτομα κάτω των 18 χρόνων. Εάν ένα άτομο μέχρι τά 18

δέν παίζει μηχανή, είναι πολύ πιθανόν νά μή δοκιμάσει νά παίξει ποτέ.

Μαθήτης Γ. Ακροπόλης Α' Ν. Χ.

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες, Στήν προεκλογική έκστρατεία του Κάρτερ έδόθηκαν πολλές ύποσχέσεις σχετικά με τόν Κυπριακό πρόβλημα. Οι περισσότεροι ή συνειδητά πίστεψαν ή παρασύρθηκαν από τές καλόηχες δηλώσεις.

Με τήν άνάληψη της προεδρίας από τόν Κάρτερ πολλοί πίστεψαν ότι τόν Κυπριακό θά λυνόταν με μιά δίκαιη λύση.

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες, Έμεις διακηρύξαμε εύθις έξ άρχης ότι αυτές οι ύποσχέσεις ήταν ψεύτικες γιατί τά συμφέροντα του άμερικανικού ιμπεριαλισμού ήταν και θά είναι ενάντια στα συμφέροντα του Κυπριακού λαού.

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες, Σήμερα ο Κάρτερ μας άποκαλύπτει τόν πραγματικό του πρόσωπο. Προσπαθεί άνοικτά πλέον για νά άρει τόν εμπάρκο.

Βασικό μας καθήκον είναι νά διαδηλώσουμε με όλα τά μέσα τήν αντίθεση και τήν άγανάκτηση για τήν πολιτική πού ακολουθεί ο Κάρτερ. Δέν πρέπει νά μείνουμε άδρανείς και άμέτοχοι μπροστά στα νέα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

- ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.
- ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΝΙΚΗ.

Δημ. Νεολαία ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Σπρόβαλος

ΙΤΑΛΙΑ: Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΜΟΡΟ ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟ Κ.Κ.Ι. ΣΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΟΥ

Η απαγωγή του Μόρο από τις Έρυθρες Ταξιαρχίες ξαναφέρει στην επιφάνεια το θέμα της ατομικής τρομοκρατίας. Μέσα στο σημερινό συσχετισμό των δυνάμεων στην Ιταλία η δραστηριότητα των Έρυθρων Ταξιαρχιών έδωσε μια εύκολη λύση στο άμεσο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ηγεσία του ΚΚΙ. Με το πρόσχημα της έκρυθμης κατάστασης που δόθηκε δημιουργήσε η απαγωγή, το ΚΚΙ βρήκε την ευκαιρία για να προχωρήσει ανώδυνα σ' ένα ακόμα συμβιβασμό με τη δεξιά.

Η Ιταλία, παραπάνω ίσως από οποιαδήποτε άλλη δυτική χώρα, αντιμετωπίζει σήμερα με μεγάλη δξύτητα μια σειρά από οικονομικά προβλήματα. Φαίνεται να έχει θυθεί στα προβλήματα του σύγχρονου καπιταλισμού, τον πληθωρισμό μαζί με την ανεργία. Οι άνεργοι προσεγγίζουν τα δυο εκατομμύρια, ενώ ο πληθωρισμός το 20%. Ταυτόχρονα υπάρχει το άλλο πρόβλημα της υπανάπτυξης του νότου, της μεγάλης αυροτής πληθωρισμού στις πόλεις σε βαθμό μεγαλύτερο απ' ό,τι οι ύπάρχουσες υπηρεσίες μπορούν να εξυπηρετήσουν, τα μεγάλα έλκώματα στο ισοζύγιο πληρωμών, ή ύψηλή ανεργία ανάμεσα στους νέους και μια αποδιοργανωμένη δημόσια υπηρεσία που αποτελεί στην ουσία κομματικό φάσδο των Χριστιανοδημοκρατών.

Μήνες το ΚΚΙ απόφευγε να καταψηφίζει την κυβέρνηση στη Βουλή δίνοντας της έτσι ούσιαστική ύποστήριξη για να συνεχίσει να κυβερνά. Κάτω, όμως, από την πίεση της βάσης, ή ηγεσία φάνηκε τον τελευταίο καιρό κάπως πιο απαιτητική απέναντι στη δεξιά με την απαίτηση για συμμετοχή στην κυβέρνηση. Γρήγορα όμως, το αίτημα τούτο εγκαταλείφθηκε. Η πρόσφατη ενέργεια των Έρυθρων Ταξιαρχιών έδωσε την ευκαιρία στο ΚΚΙ να συμπλεύσει σχεδόν πλήρως, για μια ακόμη φορά με την κυβέρνηση της δεξιάς, δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στον Αντρέotti.

Αλλά οι υποχωρήσεις δεν θα περιοριστούν πιθανότατα μόνο στο πολιτικό επίπεδο. Πριν μερικούς μήνες ο κ. Λάμα, ηγέτης των συντεχνιών που ελέγχονται από το ΚΚΙ δήλωνε πως, για να λυθούν τα οικονομικά προβλήματα της Ιταλίας, οι εργάτες θα πρέπει να κάνουν «δχι δριακές αλλά ούσιαστικές παραχωρήσεις». Δεν είναι καθόλου παράξενο το σημερινό κλίμα να αποτελέσει την άφετηρία για παραχωρήσεις της εργατικής

τάξης όσον αφορά τις αυξήσεις στους μισθούς.

Πρέπει, επίσης, ν' αναφερτεί πως δεν είναι μόνο το ΚΚΙ που έκανε ακόμα μια δεξιά στροφή, σαν αποτέλεσμα της απαγωγής. Το ίδιο ισχύει και για το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Στο πρόσφατο συνέδριο που το Σοσιαλιστικό Κόμμα εξέλεξε σαν αρχηγό του ξανά τον κ. Κράξι, που έχει την ύποστήριξη των δυτικοευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατών. Πέρα απ' αυτό η άριστερα πτέρυγα του κόμματος δεν τόλμησε να προβάλλει τις διαφωνίες της μέσα στο τωρινό πολιτικό κλίμα. Ο Κράξι ύποστήριξε ανεπιφύλακτα τα μέτρα της κυβέρνησης για την ενίσχυση της αστυνομίας. Τα ίδια μέτρα αποκαλούσε πριν λίγο καιρό φασιστικά.

Έτσι η στρατηγική των

Έρυθρων Ταξιαρχιών να στρέψουν το ΚΚ ακόμη παραπάνω προς τα δεξιά και να δημιουργήσουν μια δεξιά αντίθεση φαίνεται να πετυχαίνει. Έκείνο, όμως, που δεν πετυχαίνεται είναι η άριστοποίηση των μαζών. Με τούτο τον τρόπο δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να στηριχθεί μια κυβέρνηση δεξιά, και να απρωχτούν οι μάζες μακριά

από την επαναστατική προοπτική.

Φυσικά, βλέποντας τα πράγματα από μια γενικότερη οπτική, ή τρομοκρατία είναι και αυτό σύμπτωμα των συνθηκών του Ιταλικού κοινωνικού άδιεξόδου. Παρ' όλα αυτά, οι πράξεις ατομικής τρομοκρατίας δεν εξυπηρετούν τους άνωτες της Ιταλικής εργατικής τάξης.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ (Β)

Στρόβολος, 6 Απριλλίου, 1978.

Σχολικό Έτος: 1977-78

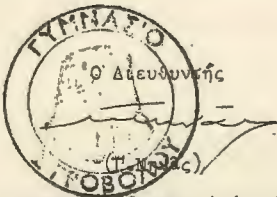
Κο ... *[Handwritten signature]* ...

Αξιότιμε Κύριε,

Σας πληροφορώ ότι ή υίός/ή θυγατέρα σας ... *[Handwritten signature]* ... της ... *[Handwritten signature]* ... τάξης, στις 5 Απριλλίου, 1978, εγκατέλειψε το σχολείο μαζί με μικρό αριθμό άλλων μαθητών, παρά την έντολη των Γυμνασιαρχών και του Υπουργείου Παιδείας, για να πάρει μέρος σε διαδήλωση σχετικά με το θέμα του Αμερικανικού εμπόρκου.

Ο Καθηγητικός Σύλλογος θα συγέλθει σύντομα, για να αποφασίσει σχετικά με την ποινή που θα επιβάλει σ' όλους τους μαθητές που εγκατέλειψαν τα μαθήματά τους. Θάθελα όμως να σας τονίσω ότι ή άποψη του σχολείου, που στηρίζεται σε σχετική άποψη του Υπουργείου Παιδείας, είναι πως οι μαθητές δεν πρέπει να έχουν οποιαδήποτε ανάμειξη σε κομματικές, πολιτικές ή άλλες τέτοιου είδους εκδηλώσεις, αλλά να είναι άφοσιωμένοι στα μαθήματά τους.

Για την εφαρμογή αυτής της γραμμής θεωρώ άπαραίτητη τη συνεργασία των γονέων. Οι γονείς πρέπει να πείσουν τα παιδιά τους, ότι το σχολείο δεν είναι χώρος για κομματικές ή πολιτικές δραστηριότητες οποιασδήποτε μορφής ή ιδεολογίας.

Μια από τις δεκάδες επιστολές που στάληκαν στους γονείς μαθητών από τη διεύθυνση του σχολείου. Είναι ολοφάνερη ή προσπάθεια έκφοβισμού των μαθητών με σκοπό να χτυπηθεί το αγωνιστικό κλίμα και να σταματήσουν οι διαδηλώσεις τους. Η μαθητική νεολαία καθημερινά μέσα από τους αγώνες της συνειδητοποιείται, γι' αυτό το «κατηγορητήριο» της «ούδετερότητας» των διευθυντών δεν θα μπορέσουν να λιγύσουν τα αντιμπεριαλιστικά τους αισθήματα και την αγωνιστική τους διάθεση.

αγοραζετε τη σοσιαλιστικη εκφραση

σοσιαλιστική εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
 Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
 Τιμή φύλλου 50 μίλες.
 Οι έπιταγές στο λογαριασμό 05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.